

การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของพระสงฆ์ไทยโดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ

Developing English Communication Skills of Thai Buddhist Monks Using Self-Learning Packages to Promote Buddhist Tourism

วิกรม จันทรจิตร¹ ชนนภรณ์ อารีกุล² พระมหาศกดิ์สิทธิ์ สุเมธโส (ตุนคำน้อย)³ และวรธีตา เหลือง⁴
Wikrom Chuntarajit, Chananporn Areekul, Phramaha Saksit Sumedhaso (Tunkhamnoi)
and Voratheeta Lueng

Received: April 22, 2025

Revised: May 26, 2026

Accepted: May 27, 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่อง “ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ” และ 2) เปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของพระสงฆ์ไทยก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่อง “ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ” โดยเป็นการวิจัยและพัฒนา มีกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มตามขั้นตอนการวิจัย กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยในขั้นตอนพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง คือ ผู้ทรงคุณวุฒิในการสนทนากลุ่ม จำนวน 5 รูป/คน และกลุ่มตัวอย่างในขั้นตอนการทดลองใช้ชุดการเรียนรู้ คือ พระสงฆ์หรือสามเณรที่เป็นอาสาสมัครในการทดลองใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง จำนวน 30 รูป เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แนวทางการสนทนากลุ่มเพื่อพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง 2) ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่อง “ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ” และ 3) แบบทดสอบทักษะการสื่อสาร

¹ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต; Phuket Rajabhat University

² มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ; Faculty of Education Srinakharinwirot University

³ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย; Mahachulalongkornrajavidyalaya Demonstration School

⁴ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน; Patumwan Demonstration School

Corresponding author, e-mail: wikrom821@gmail.com, Tel. 062-5393323

ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ ผลการวิจัย พบว่า 1) ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่อง “ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ” ประกอบด้วย 6 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ Greeting Tourist, Introducing Temple, Temple History, Art in the Temple, Buddhist Ceremony และ The Precepts มุ่งเน้นการเรียนรู้คำศัพท์ และประโยคสนทนา โดยเป็นชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองแบบออนไลน์ และ 2) ผลการเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของ พระสงฆ์ไทยก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่อง “ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ” มีผลทดสอบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองสูงกว่าก่อนใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\bar{X} = 20.27$; S.D. = 3.88, $t = 7.771$, $p < .001$)

คำสำคัญ: ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ, ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง, การท่องเที่ยวเชิงพุทธ, พระสงฆ์

Abstract

The objectives of this research article were 1) to develop a self-learning package on “English for Promoting Buddhist Tourism”; and 2) to compare the English communication skills of Thai monks before and after using the self-learning package on “English for Promoting Buddhist Tourism.” This was a research and development research approach. There were two sample groups according to the research procedure. The sample group for the research in the self-learning package development phase consisted of 5 experts participating in focus group discussions. The sample group in the pilot test of the learning package consisted of 30 monks or novices who volunteered to test the learning package themselves. The research instruments included 1) a guideline for focus group discussions to develop the self-learning package; 2) the self-learning package on “English for Promoting Buddhist Tourism”; and 3) an English communication skills test for promoting Buddhist tourism. The research findings revealed that 1) the self-learning package on “English for Promoting Buddhist Tourism” consisted of 6 learning units, namely Greeting Tourist, Introducing Temple, Temple History, Art in the Temple, Buddhist Ceremony, and The Precepts, focusing on learning vocabulary and conversational phrases. It was an

online self-learning package; 2) a comparison of English communication skills of Thai monks before and after using the self-learning package on "English for Promoting Buddhist Tourism" showed that post-learning skills were significantly higher than pre-learning skills at the .05 statistical significance level ($\bar{X}$ = 20.27; S.D. = 3.88, t = 7.771, p < .001).

Keywords: English Communication Skills, Self-Learning Package, Buddhist Tourism, Monks

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างประเทศมากที่สุดในปัจจุบัน และเป็นภาษาหลักในการสื่อสารในบริบทระดับนานาชาติ เช่น ธุรกิจ การศึกษา และการท่องเที่ยว การใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการสื่อสารช่วยให้การแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์ระหว่างบุคคลจากประเทศต่าง ๆ เป็นไปได้อย่างราบรื่น ภาษาอังกฤษจึงถือเป็นภาษาสากลที่ส่งผลให้ผู้ที่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้เปรียบในทุกทางผ่านการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนเป็นคนที่ก้าวทันโลกและใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการศึกษา เพื่อเตรียมพร้อมผลิตกำลังคนและพัฒนาขีดความสามารถของบุคคล ให้มีความพร้อมและสามารถปรับตัวพร้อมรับความเปลี่ยนแปลงในอนาคตในศตวรรษที่ 21 ที่การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจำเป็นอย่างมาก และด้วยนโยบายรัฐบาลให้ส่งเสริมบทบาทและยกระดับคุณภาพภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เป็นประโยชน์ด้านการศึกษา การแสวงหาความรู้เพิ่มเติม และในการประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อให้สามารถพัฒนาประเทศไปสู่การแข่งขันด้านเศรษฐกิจ เข้าใจความแตกต่างของการเมือง และวัฒนธรรมในโลกยุคโลกาภิวัตน์ การเรียนภาษาต่างประเทศช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลสามารถใช้ภาษาที่ถูกต้องสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ และสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ไทยไปสู่สังคมโลก และเป็นเครื่องมือในการค้นหาความรู้ในการเรียนวิชาต่าง ๆ การศึกษาต่อรวมถึงการประกอบอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2579) ที่เน้นการพัฒนาการศึกษาเพื่อให้คนไทยมีคุณภาพชีวิตสอดคล้องกับศตวรรษที่ 21 ซึ่งรวมถึงการมีทักษะด้านภาษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยมีเป้าหมายที่การส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษาต่างประเทศเพื่อการแข่งขันและเข้าถึงองค์ความรู้ระดับสากล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) ซึ่ง

เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนา “สมรรถนะที่สำคัญจำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่” เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตและทำงานในโลกยุคใหม่ได้อย่างมีคุณภาพการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษจึงสำคัญอย่างมาก

การใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสามารถช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับความต้องการเฉพาะของผู้เรียน โดยเฉพาะสำหรับพระสงฆ์ที่อาจมีข้อจำกัดด้านเวลาและทรัพยากรในการเรียนภาษาอังกฤษ การใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองให้ความยืดหยุ่นในการเรียนรู้ตามความเร็วที่เหมาะสมกับแต่ละบุคคล ผู้เรียนสามารถก้าวผ่านบทเรียนได้ตามความเข้าใจและความสะดวก การเรียนรู้ด้วยตนเองสามารถทำได้ทุกที่และทุกเวลา ไม่จำเป็นต้องเข้าชั้นเรียนหรือมีตารางเวลาที่ตายตัว ซึ่งเหมาะสำหรับผู้ที่มีตารางเวลายุ่งเหยิงหรือข้อจำกัดในการเข้าถึงการเรียนการสอน พระสงฆ์อาจมีเวลาเรียนที่จำกัดเนื่องจากภารกิจทางศาสนาและกิจวัตรประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเองช่วยให้สามารถจัดการเวลาเรียนได้ตามความเหมาะสมของตนเอง ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนในหัวข้อหรือทักษะที่ต้องการพัฒนาได้อย่างเฉพาะเจาะจง ช่วยให้สามารถมุ่งเน้นที่พื้นที่ที่ต้องการปรับปรุงได้มากที่สุด เป็นไปตามแนวคิดของ Kemp (1985) ที่ได้กล่าวว่า ชุดการเรียนรู้เป็นระบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเป็นอิสระ และสามารถบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ด้วยตนเองถือเป็นแนวคิดที่ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life-long learning) ซึ่งเหมาะสมกับปัจจุบันในยุคโลกาภิวัตน์ ที่ข้อมูลข่าวสารเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (Starfish Academy, 2565) และชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองมักประกอบด้วยสื่อการเรียนรู้หลากหลายรูปแบบ เช่น หนังสือ บทเรียนออนไลน์ วิดีโอ และการฝึกปฏิบัติ ซึ่งช่วยในการเรียนรู้ที่ครอบคลุมและหลากหลาย ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองสามารถเน้นการพัฒนาทักษะที่สำคัญสำหรับการสื่อสาร เช่น การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งช่วยให้พระสงฆ์สามารถเตรียมพร้อมสำหรับการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวต่างชาติได้ดียิ่งขึ้น

จากงานวิจัยของ Junxian Feng (2025) ที่ได้ศึกษาการออกแบบเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพุทธศาสนาในประเทศไทยสำหรับนักท่องเที่ยวชาวจีน พบว่ามีย่านนักท่องเที่ยวชาวจีน 75.6 ที่ได้เข้าเยี่ยมชมหรือมีแผนเดินทางไปท่องเที่ยวในสถานที่สำคัญทางศาสนาพุทธในประเทศไทย แสดงให้เห็นว่าปัจจุบันการท่องเที่ยวเชิงพุทธกำลังได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นในระดับสากล ซึ่งพระสงฆ์มีบทบาทสำคัญในการนำเสนอและอธิบายความรู้ทางพระพุทธศาสนาแก่ผู้เยี่ยมชม การมีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีจะช่วยให้พระสงฆ์สามารถสื่อสารและถ่ายทอดข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ พระสงฆ์จะมีโอกาสในการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับพระสงฆ์และผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ ซึ่งสามารถนำมาซึ่งความรู้ใหม่และวิธีการเผยแผ่ศาสนาที่ดีขึ้น นอกจากนี้การท่องเที่ยว

เชิงพุทธกำลังเป็นความต้องการของตลาดท่องเที่ยว กล่าวคือนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศที่สนใจในศาสนาพุทธต้องการความรู้และคำอธิบายเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา การมีพระสงฆ์ที่สามารถสื่อสารได้อย่างดีจะช่วยเพิ่มประสบการณ์ที่ดีให้กับนักท่องเที่ยว และยังช่วยให้การสื่อสารเป็นไปอย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย ลดความเข้าใจผิดและความสับสน การจะพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต นำไปสู่การใช้ภาษาให้ถูกต้องคล่องแคล่ว เหมาะสม และใช้ได้จริงมากที่สุด ช่วยเพิ่มโอกาสทางการศึกษา การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของพระสงฆ์จึงเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาทางพระพุทธศาสนาและการเผยแผ่ศาสนาไปทั่วโลก

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่อง “ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ”
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของพระสงฆ์ไทยก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่อง “ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ”

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่อง “ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ” และนำนวัตกรรมนี้ไปทดลองใช้เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของพระสงฆ์ไทยก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่อง “ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ” โดยใช้วิธีการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) คณะผู้วิจัยกำหนดขั้นตอนการวิจัยเป็น 2 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 ขั้นพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่อง “ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ” และระยะที่ 2 ขั้นเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของพระสงฆ์ไทยก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่อง “ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ” รายละเอียดของการวิจัยแต่ละระยะมีดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 ขั้นพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่อง “ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ” คณะผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำองค์ความรู้ที่สังเคราะห์ได้มาออกแบบชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่อง “ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ” และนำชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองที่ออกแบบส่งให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาและเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม

เพื่อร่วมกันพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองให้มีคุณภาพ ทั้งความถูกต้องและเหมาะสมในการนำไปใช้ต่อไป รายละเอียดของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญและการดำเนินการสนทนากลุ่ม มีดังนี้

1.1 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

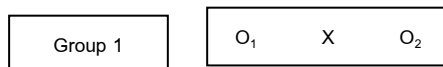
ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญในการสนทนากลุ่มเพื่อพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่อง “ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ” จำนวน 5 รูป/คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง โดยมีเกณฑ์การคัดเลือก ได้แก่ 1) พระสงฆ์ นักวิชาการ ครู/อาจารย์ด้านการท่องเที่ยวเชิงพุทธ ซึ่งมีประสบการณ์อย่างน้อย 3 ปี และ 2) พระสงฆ์ นักวิชาการ ครู/อาจารย์ด้านภาษาอังกฤษ ซึ่งมีประสบการณ์อย่างน้อย 3 ปี

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ (ร่าง) ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่อง “ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ” และแนวทางการสนทนากลุ่ม

1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล คือ คณะผู้วิจัยดำเนินการจัดการสนทนากลุ่มเพื่อนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงและพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่อง “ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ”

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล คณะผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญที่ได้จากการสนทนากลุ่ม ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ มาวิเคราะห์เนื้อหาและสร้างข้อสรุปเพื่อปรับปรุงชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่อง “ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ” ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ระยะที่ 2 ขึ้นเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของพระสงฆ์ไทยก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่อง “ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ” คณะผู้วิจัยออกแบบการทดลองใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่อง “ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ” โดยใช้การทดลองแบบกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว วัดผลก่อนและหลังการทดลอง (one group pretest -posttest design) แผนภาพแสดงแบบแผนการวิจัยและรายละเอียดของการดำเนินการวิจัยมีดังนี้

O = การวัดค่าตัวแปรตามครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

X = ตัวแปรอิสระ/ตัวแปรทดลอง (treatment variable)

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรของการวิจัย ได้แก่ พระสงฆ์ จำนวน 207,875 รูป และสามเณร 241,368 รูป รวมจำนวน 449,243 รูป (สำนักงานพระพุทธศาสนา

แห่งชาติ, 2565) และกลุ่มตัวอย่างในการทดลองใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่อง “ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ” คือ พระสงฆ์หรือสามเณรที่เป็นอาสาสมัครในการทดลองใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง จำนวน 30 รูป

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่อง “ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ” ซึ่งเป็นบทเรียนออนไลน์ ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง และเครื่องมือที่ใช้ในการวัดตัวแปรตาม คือ แบบทดสอบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ

บทนำ

การท่องเที่ยวเชิงพุทธเป็นการเปิดประตูให้ผู้คนได้สัมผัสและเรียนรู้เกี่ยวกับหลักคำสอนและวัฒนธรรมทางพระพุทธศาสนาในประเทศไทย ซึ่งเป็นหนึ่งในแหล่งท่องเที่ยวที่มีเสน่ห์และมีเอกลักษณ์ระดับโลก ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่อง “การสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ” นี้จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ใช้ในการแนะนำสถานที่และศาสนสถานต่างๆ รวมถึงสื่อสารกับนักท่องเที่ยวต่างชาติอย่างมีประสิทธิภาพและเคารพต่อวัฒนธรรมไทย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงพุทธ
2. เพื่อส่งเสริมความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ

ภาพที่ 1 ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่อง “ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ”รูปแบบออนไลน์

ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

หน้าแรก

เนื้อหาบทเรียน

แบบทดสอบหลังเรียน (Post-Te...

เนื้อหาบทเรียน

เนื้อหาบทเรียนประกอบด้วย 6 หน่วยการเรียนรู้ได้แก่

- หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Greeting Tourist
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Introducing Temple
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Temple History
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 Art in the temple
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 Buddhist Ceremony
- หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 The Precepts

ภาพที่ 2 หน่วยการเรียนรู้ของชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่อง “ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ”

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1

Greeting Tourist

ในยุคที่การท่องเที่ยวเชิงพุทธเติบโตอย่างรวดเร็ว การสื่อสารภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับ พระสงฆ์ไทย เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับนักท่องเที่ยว ต่างประเทศ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 นี้มุ่งเน้นการทักทาย แนะนำตัวเอง และสอบถามข้อมูลพื้นฐานของนักท่องเที่ยว จุดประสงค์คือเพื่อให้พระสงฆ์สามารถสื่อสารได้อย่างมั่นใจ โดยฝึกฝนทักษะการพูดและการฟัง ซึ่งจะช่วยสร้าง ประสบการณ์ที่ดีให้กับผู้มาเยือนและส่งเสริม การท่องเที่ยวเชิงพุทธได้อย่างยั่งยืน

คำศัพท์น่ารู้ : Vocabulary

- name แปลว่า ชื่อ
- surname แปลว่า นามสกุล
- nickname แปลว่า ชื่อเล่น
- age แปลว่า อายุ
- country แปลว่า ประเทศ
- city แปลว่า เมือง
- friend แปลว่า เพื่อน
- tourist แปลว่า นักท่องเที่ยว
- visit แปลว่า เยี่ยมชม
- culture แปลว่า วัฒนธรรม
- language แปลว่า ภาษา
- food แปลว่า อาหาร

city

food

tourist

country

ภาพที่ 3 ตัวอย่างหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 Greeting Tourist

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คณะผู้วิจัยนำแบบทดสอบทักษะการ สื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา ด้านการ ท่องเที่ยวเชิงพุทธ ด้านภาษาอังกฤษและด้านวัดและประเพณีผลทางการศึกษา จำนวน 5 รูป/คน รายละเอียดของการตรวจสอบคุณภาพค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามแต่ละข้อกับ

วัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence: IOC) ของแบบทดสอบ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องและให้คะแนนดังนี้

วัตถุประสงค์	ให้คะแนน +1	เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้อง/วัดได้ตรงเนื้อหา/นิยาม/
วัตถุประสงค์	ให้คะแนน 0	เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้อง/วัดได้ตรงเนื้อหา/นิยาม/
วัตถุประสงค์	ให้คะแนน -1	เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้อง/วัดไม่ตรงเนื้อหา/นิยาม/

และเลือกเฉพาะข้อที่มีผลการพิจารณาค่าดัชนี IOC มากกว่า 0.50 ขึ้นไป มาใช้เป็นข้อคำถามในแบบทดสอบเพื่อนำไปตรวจสอบค่าความเที่ยง/ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการนำไปทดลองใช้กับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการทดลอง จำนวน 30 รูป และวิเคราะห์ค่าความเที่ยงโดยใช้การวิเคราะห์รายหัวข้อของแบบทดสอบ โดยแบบทดสอบมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) เท่ากับ .855

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล คือ คณะผู้วิจัยดำเนินการทดสอบก่อนเรียน และให้กลุ่มตัวอย่างศึกษาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่อง “ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ” ตามกรอบเนื้อหาที่กำหนดในแต่ละหน่วยการเรียนรู้จนครบทั้ง 6 หน่วย จากนั้นจึงให้กลุ่มตัวอย่างทดสอบหลังเรียน รวมระยะเวลา 6 สัปดาห์ โดยกลุ่มตัวอย่างสามารถศึกษาทบทวนเนื้อหาในเวลาที่สะดวกที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยอาจศึกษาด้วยตนเองที่วัด หรือที่โรงเรียนพระปริยัติธรรม หรือสถานศึกษาอื่น ๆ ของกลุ่มตัวอย่างได้

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล คณะผู้วิจัยนำข้อมูลคะแนนการทดสอบก่อนและหลังเรียน มาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างก่อนและหลังเรียน โดยการวิเคราะห์สถิติ t - test for dependent Samples

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่อง “ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ”

คณะผู้วิจัยได้พัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่อง “ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ” เพื่อส่งเสริมความรู้และทักษะด้านภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียนให้สามารถสื่อสารกับ

นักท่องเที่ยวได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยในชุดการเรียนรู้ดังกล่าว ประกอบด้วย แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน และเนื้อหาหลักแบ่งออกเป็น 6 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1) Greeting Tourist มีวัตถุประสงค์เพื่อให้สามารถทักทาย แนะนำตัวเอง และสอบถามข้อมูลพื้นฐานของนักท่องเที่ยว รวมถึงสร้างความมั่นใจในสื่อสารภาษาอังกฤษ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2) Introducing Temple มีวัตถุประสงค์เพื่อให้สามารถแนะนำอาคารสถานที่ สถาปัตยกรรมต่างๆภายในวัดได้ เช่นอุโบสถเจดีย์พระพุทธรูป

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3) Temple History มีวัตถุประสงค์เพื่อให้สามารถอธิบายประวัติความเป็นมาของวัดได้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4) Art in the Temple มีวัตถุประสงค์เพื่อให้สามารถอธิบายงานศิลปะต่าง ๆ ภายในวัดได้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5) Buddhist Ceremony มีวัตถุประสงค์เพื่อให้สามารถอธิบายถึงพิธีกรรมหรือกิจกรรมทางศาสนาพุทธได้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6) The Precepts มีวัตถุประสงค์เพื่อให้สามารถอธิบายถึงหลักศีล 5 ในบริบทของศาสนาและชีวิตประจำวันได้

โดยในทุกหน่วยการเรียนรู้ มีคำอ่านภาษาไทยไว้ได้ประโยคประโยคบทสนทนาภาษาอังกฤษ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง และส่งเสริมความมั่นใจในการฝึกพูด ในส่วนของคำศัพท์ มีการเสริมบริบทของคำศัพท์หรือประโยคที่ใช้คำศัพท์นั้น ๆ ผ่านการอธิบายขยายความ หรือยกตัวอย่างสถานการณ์จริง เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความหมาย การใช้งาน และความเกี่ยวข้องของคำศัพท์ในชีวิตจริงหรือในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวได้ชัดเจนยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ในแต่ละบทเรียน ยังมีเกมบททวนคำศัพท์ และแบบฝึกหัดประโยคสนทนา ซึ่งช่วยกระตุ้นความสนใจและสร้างความพึงพอใจต่อการใช้ชุดการเรียนรู้ของผู้เรียนได้มากยิ่งขึ้น

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของพระสงฆ์ไทยก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่อง “ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ”

คณะผู้วิจัยนำผลคะแนนการทดสอบก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง มาเปรียบเทียบคะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของพระสงฆ์ไทยก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่อง “ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ” โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test for dependent samples) ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของพระสงฆ์ไทยก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่อง “ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ”

แบบทดสอบ	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
คะแนนก่อนเรียน	30	13.07	5.02	7.771	<.001
คะแนนหลังเรียน	30	20.27	3.88		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่อง “ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ” แสดงให้เห็นว่าชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองที่คณะผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถตอบสนองต่อความต้องการของพระสงฆ์ สามเณรหรือกลุ่มตัวอย่างได้อย่างเหมาะสม โดยเนื้อหาภายในชุดการเรียนรู้ได้รับการปรับปรุงให้มีความเข้าใจง่าย ใช้งานได้จริง และเหมาะสมกับบริบทของพระสงฆ์ ทั้งในด้านคำศัพท์ ประโยคสนทนา ตัวอย่างสถานการณ์จริง และการใช้งานผ่านเว็บไซต์ ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2557) ที่ส่งเสริมให้มีการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาของครูและนักเรียน ทั้งการส่งเสริมให้มีการผลิต การสรรหา e-content, Learning applications รวมถึงแบบฝึกและแบบทดสอบที่ได้มาตรฐานและมีคุณภาพสำหรับการเรียนรู้ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการใช้ช่องทางการเรียนรู้ผ่านโลกดิจิทัล และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Starfish Academy (2565) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยตนเองช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life-long learning) และเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนที่มีข้อจำกัดด้านเวลาและสถานที่ เช่น พระสงฆ์ ที่มีภารกิจทางศาสนา ทั้งนี้ยังเห็นได้ว่า การออกแบบชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองที่เพิ่มภาพประกอบ คำอ่านภาษาไทย และกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับบริบทจริง ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ ผลการศึกษายังเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยของวชิรา อยู่สุข (2566) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีวเคมี ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2563 คณะครูศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ จำนวน 29 คน พบว่า ชุดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพอยู่ที่ 82.49/80.17 สามารถส่งเสริมสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาได้ โดยมีร้อยละความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้ชุดการเรียนรู้ด้วย

ตนเอง เท่ากับ 14.40 และสามารถเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนมีคุณภาพอยู่ในระดับดี อีกทั้ง นักศึกษามีความคิดเห็นเชิงบวกต่อชุดการเรียนรู้ โดยเฉพาะในด้านความชัดเจนของจุดประสงค์การเรียนรู้และความยืดหยุ่นในการทบทวนเนื้อหา เช่นเดียวกันกับงานวิจัยของธนวิร์ พาผล (2561) ที่ ศึกษาการพัฒนาชุดสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้ ประกอบธุรกิจร้านอาหารในพื้นที่น้ำพุร้อน ดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีกลุ่มเป้าหมายจำนวน 35 คน พบว่า กลุ่มเป้าหมายมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนรู้โดยใช้ชุดสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความคิดเห็นต่อชุดสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.82$) กล่าวโดยสรุป ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นเครื่องมือสำคัญที่สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายในบริบทที่เหมาะสมกับตนเอง นำไปสู่การพัฒนาทั้งความรู้และทักษะอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่อง “ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ” จึงเป็นแนวทางที่สามารถพัฒนาความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษของพระสงฆ์และสามเณรในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม ทั้งยังส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้ตลอดชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของพระสงฆ์ไทยก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่อง “ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ” จากการวิเคราะห์ ข้อมูลเชิงสถิติพบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\bar{X} = 20.27$; S.D. = 3.88) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองที่พัฒนาขึ้นสามารถช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของพระสงฆ์ไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของแวนเนาะ เปาะจิ และนิรนาท จุลเนียม (2565) ซึ่งได้พัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่อง โครงสร้างและหน้าที่ของเซลล์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปทุมธานี “นันทมนิบารุง” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 53 คน ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการเรียนรู้ด้วยชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($\bar{X}=32.30$) และงานวิจัยของกันตภณ มาประชา, ชีรดา หัดเจริญ และปณณพอล จันทรฝอย (2564) ซึ่งได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ฟังก์ชันโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมีกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 โรงเรียนทิวธาภิเศก จำนวน 32 คน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่อง ฟังก์ชันของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายหลังจากใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 13 คิดเป็นร้อยละ 65 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของ

การวิจัย นอกจากนี้ งานวิจัยของศรีจิตรา นวรัตนารณ (2564) ซึ่งได้พัฒนาชุดสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับพนักงานต้อนรับส่วนหน้าของโรงแรมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเลย พบว่า พนักงานต้อนรับส่วนหน้ามีปัญหาในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและมีความต้องการในการพัฒนาทักษะดังกล่าว กลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย พนักงานต้อนรับส่วนหน้าจำนวน 49 คนจากโรงแรม 19 แห่งในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเลย ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มเป้าหมายหลังการใช้ชุดสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\bar{X}$ = 77.02) อีกทั้งกลุ่มเป้าหมายมีความพึงพอใจต่อชุดสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด จากผลการวิจัยทั้งหมดในข้างต้น แสดงให้เห็นว่าชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่อง “ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ” สามารถส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้ด้วยการชี้นำตนเอง (Self-Directed Learning) ของ Knowles (1975) ที่อธิบายว่าผู้เรียนที่มีโอกาสเป็นผู้กำหนดเป้าหมาย วิธีการ และจังหวะการเรียนรู้ของตนเอง จะสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่า เนื่องจากเกิดแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) และรู้สึกเป็นเจ้าของกระบวนการเรียนรู้ ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จึงสะท้อนให้เห็นว่าพระสงฆ์และสามเณรสามารถปรับบทบาทจากผู้รับความรู้ไปเป็นผู้เรียนรู้เชิงรุก (Active Learner) โดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษในบริบทเสมือนจริง ซึ่งเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาสู่การเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิต (Life-long Learner) และเป็นแนวทางที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างยั่งยืน ดังนั้น การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองไม่ได้เป็นการพัฒนาเครื่องมือทางการศึกษาเท่านั้น แต่ยังเป็นแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนและแรงจูงใจภายในเพื่อนำไปใช้ในบริบทจริงได้ โดยเฉพาะการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษของพระสงฆ์และสามเณรในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงพุทธ

องค์ความรู้ใหม่

ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่อง การสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ เป็นชุดการเรียนรู้แบบออนไลน์ ที่บูรณาการศาสตร์ด้านภาษาอังกฤษ การท่องเที่ยว และพระพุทธศาสนาเข้าด้วยกัน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของพระสงฆ์ไทย โดยเนื้อหาของชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองดังกล่าวเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถศึกษาตามลำดับขั้นตอน ตั้งแต่การทำแบบทดสอบก่อนเรียน การศึกษาเนื้อหาแต่ละหน่วยการเรียนรู้ โดยเชื่อมโยงภาษาอังกฤษเข้ากับสถานการณ์จริงในการแนะนำวัด ศาสนสถาน และวัฒนธรรมทาง

พระพุทธศาสนาแก่ชาวต่างชาติ ซึ่งประกอบด้วย 6 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ 1) Greeting Tourist 2) Introducing Temple 3) Temple History 4) Art in the temple 5) Buddhist Ceremony และ 6) The Precepts พร้อมแบบฝึกหัดทบทวนในแต่ละหน่วย ตลอดจนการประเมินผลหลังเรียน ผู้เรียนจึงสามารถเข้าไปศึกษาและทบทวนความรู้ได้จากทุกที่ทุกเวลา นับเป็นชุดการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ในบริบทของพระพุทธศาสนาและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ผ่านการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาของผู้ที่มีบทบาทในการถ่ายทอดองค์ความรู้ทางพระพุทธศาสนาแก่ชาวต่างชาติได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ นำไปสู่การส่งเสริมภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงพุทธของประเทศไทยในระดับนานาชาติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ (พศ.) จัดทำนโยบายสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับพระสงฆ์และสามเณรทั่วประเทศ โดยบรรจุ “การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเชิงพุทธ” ไว้ในแผนยุทธศาสตร์ด้านการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในต่างประเทศ เพื่อยกระดับศักยภาพของพระสงฆ์ไทยและส่งเสริมภาพลักษณ์ของพุทธศาสนาไทยในเวทีสากล

2. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา บูรณาการหลักสูตรภาษาอังกฤษเชิงพุทธในโครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว โดยเฉพาะในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเชิงพุทธ เพื่อให้มัคคุเทศก์ หรือบุคคลทั่วไปที่มีความสนใจสามารถทำหน้าที่สื่อสาร ถ่ายทอดคุณค่าทางศาสนาและวัฒนธรรมแก่ชาวต่างชาติได้อย่างเหมาะสมและถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. หน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาษาอังกฤษสำหรับพระสงฆ์และการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ เช่น มหาวิทยาลัยสงฆ์ โรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดต่าง ๆ สามารถนำนวัตกรรมชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของพระสงฆ์ไทยไปใช้กับพระสงฆ์หรือสามเณรในสถานศึกษาหรือวัดต่าง ๆ ได้ เพราะมีความสะดวกในการนำไปใช้เนื่องจากเป็นชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองแบบออนไลน์ พระสงฆ์หรือสามเณรศึกษาและฝึกฝนด้วยตนเองได้ และนำไปใช้ในการแนะนำวัดและศาสนกิจต่าง ๆ ของสงฆ์ได้

2. บุคคลที่มีความใกล้ชิดเกี่ยวข้องกับพุทธศาสนสถาน พุทธศาสนิกชน มัคคุเทศก์ รวมถึงบุคคลทั่วไปที่มีความสนใจที่จะร่วมเผยแพร่แนะนำ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงพุทธ ทั้งในรูปแบบ

ส่วนตัวหรือระดับชุมชน สามารถนำนวัตกรรมชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของพระสงฆ์ไทยไปศึกษาและฝึกฝนด้วยตนเองได้

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579. กระทรวงศึกษาธิการ. เข้าถึงได้จาก <https://backoffice.onec.go.th/uploaded/Outstand/2017-EdPlan60-79.pdf>
- กัณฑ์ธนา มาประชา, อธิธา หัดเจริญ, และบุญยพล จันทร์ผอย. (2564). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่องฟังก์ชันโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 โรงเรียนทวีธาภิเศก. *Journal of Modern Learning Development*, 6(5), 1–11.
- ธนวีร์ พาผล. (2561). การพัฒนาชุดสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้ประกอบธุรกิจร้านอาหารในพื้นที่น้ำพุร้อน ดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ (รายงานวิจัย). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
- วชิรา อยู่คู่ช. (2566). การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีวเคมี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ. *วารสารศิลปศาสตร์ราชมงคลสุวรรณภูมิ*, 5(1), 41–53.
- แวนเนาะ เปาะจิ และนิรนาท จุลเนียม. (2565). การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่องโครงสร้างและหน้าที่ของเซลล์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนปทุมธานี “นันทมนิบำรุง”. *วารสารศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา*, 1(2), 127-142.
- ศรีจิตรา นวรัตน์ภรณ์. (2564). การสร้างชุดสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับพนักงานต้อนรับส่วนหน้าของโรงแรมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเลย. *วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย*, 16(55), 105–116.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). *แนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (OBEC). เข้าถึงได้จาก https://academic.obec.go.th/download/obec_book_teacher/basic_educati

on_core_curriculum/051-024%20_Nayobai%20Kan%20Patirup%20Kan%20Rian%20Kan%20Son%20Phasa%20Angkrit.pdf

สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ. (2565). *ข้อมูลพื้นฐานทางพระพุทธศาสนา ประจำปี พ.ศ. 2565*. กรุงเทพฯ : กลุ่มเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงานเลขาธิการกรม สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.

Feng, J. (2025). *A study on the design of Buddhist cultural tourism routes in Thailand aimed at Chinese tourists*. In M. F. Sedon et al. (Eds.), *Proceedings of the 4th International Conference on Culture, Design and Social Development (CDSD 2024)* (Advances in Social Science, Education and Humanities Research, Vol. 917, pp. 347–353). Atlantis Press. เข้าถึงได้จาก https://doi.org/10.2991/978-2-38476-380-1_40

Kemp, J. E. (1985). *The instructional design process*. Harper & Row.

Knowles, M. S. (1975). *Self-directed learning: A guide for learners and teachers*. Chicago, IL : Follett Publishing Company.

Starfish Academy. (2565). *Self-directed learning* ปฏิกิริยาการเรียนรู้ด้วยตัวเอง. เข้าถึงได้จาก <https://www.starfishlabz.com/blog/928-self-directed-learning>